

dysleksji, tym więcej pokory musimy posiadać, ponieważ wraz ze wzrostem wiedzy i zróżnicowaniem wyników kolejnych badań, to, co było wcześniej oczywiste, w szerszym kontekście już takie oczywiste nie jest. Problem znany staje się paradoksalnie mniej znany, wzrasta jednak świadomość niewiedzy, która jest motorem postępu i kolejnym etapem w drodze do diagnozy i terapii coraz bardziej doskonałej.

Urszula Oszwa

Sprawozdanie z Jubileuszowej Konferencji Naukowej: 30 lat Instytutu Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego „Przeszłość – Terażniejszość – Przyszłość”, 5–7.12.2005, Gdańsk. Organizatorzy: Instytut Psychologii UG, Koło Nauk Psychologicznych ANIMA.

W dniach 5–7 grudnia 2005 roku odbyła się w Gdańsku uroczysta konferencja poświęcona rozważaniom nad kondycją człowieka i psychologii w nowym tysiącleciu. Celem konferencji było przedstawienie najważniejszych zagadnień naukowych, jakie zajmowały i nadal zajmują czołowych polskich psychologów i ich uczniów.

W ramach konferencji wygłoszono 16 wykładów plenarnych, odbyło się 16 sympozjów tematycznych i dwie sesje plakatowe. Ostatniego dnia konferencji prowadzone były 4 warsztaty studenckie Koła Nauk Psychologicznych ANIMA. W konferencji wzięło udział kilkaset osób, głównie pracowników akademickich i naukowych, ale także praktyków. W wykładach i sympozjach tłumnie uczestniczyli studenci psychologii, którzy również aktywnie pomagali w organizacji konferencji.

Program konferencji był bardzo bogaty i obejmował szeroki zakres działalności psychologicznej zarówno badawczej, jak i praktycznej. Po uroczystym otwarciu konferencji z udziałem władz Gdańska i uczelni oraz chóru akademickiego przystąpiono do obrad. Wykłady plenarne wygłaszali profesorowie wiodących uczelni polskich. Była to okazja do kontaktu z nauką na wysokim poziomie, skumulowaną w jednym miejscu i czasie, dlatego aula Wydziału Prawa i Administracji UG z trudem mieściła reszcie słuchaczy, którymi oprócz uczestników konferencji byli tłumnie przybyli studenci UG i SWPS w Gdańsku. Sympozja odbywały się popołudniami, równoległe w ośmiu miejscach, co zmuszało do trudnych wyborów i rezygnowania z innych interesujących wystąpień, które odbywały się w tym samym czasie.

Pierwszy wykład „Człowiek w sytuacji kataklizmu – badania oparte na paradygmacie różnic indywidualnych” wygłosił prof. J. Strelau (SWPS). Następnie prof. K. Obuchowski (UAM) w interesującym wykładzie „Rewolucja przedmiotów i osobowość” wykazał ograniczenia człowieka w obliczu postępu technologicznego i rozwoju sztucznej inteligencji. Prof. J. Brzeziński (UAM) przedstawił historię psychometrii, wskazując jej aktualne tendencje rozwojowe w badaniach psychologicznych w wykładzie zatytułowanym „Pochwała psychometrii”. Po tym wykładzie nastąpiła przerwa w obradach, w której nie było końca dyskusjom przy kawie i ciastkach. Można było również zagłębić się w lekturę nowatorskich eksperymentów zaprezentowanych w ramach sesji plakatowej w korytarzach uniwersyteckich. Po przerwie szczególnych doznań w obcowaniu z nauką dostarczyła słuchaczom prof. M. Straś-Romanowska (Uniwersytet Wrocławski), która przedstawiła „Szanse i zagrożenia rozwoju człowieka we współczesnym świecie” w nurcie

psychologii osobowej i środowiskowej, akcentującej podmiotowość jednostki ludzkiej. Prof. M. Lewicka (UW) zaprosiła uczestników do rozważań w ramach psychologii politycznej i przedstawiła mechanizmy postaw roszczeniowych Polaków. Prof. W. Łukaszewski (SWPS) wygłosił wykład na temat wyobraźni i motywacji oraz wzajemnych relacji mających istotny wpływ na nasze funkcjonowanie i osiąganie sukcesów. Wykłady plenarne zakończyła prof. L. Cierpiałkowska (UAM), która przedstawiła „Badania nad efektywnością w psychoterapii”, wykazując blaski i cienie każdej ze szkół terapeutycznych.

Drugiego dnia wykłady wygłosili profesorowie: B. Wojcieszke (PAN, SWPS), A. Kolańczyk (SWPS), K. Drat-Ruszczak (SWPS), A. Biela (KUL), M. Plopa (UG), R. Osowski (UKW), A. Grabowska (IBN PAN, UJ), G. Krasowicz-Kupis (UMCS), M. Bogdanowicz (UG). Tematyka obejmowała rozważania nad mechanizmami sukcesu i porażki (Wojcieszke), nieuświadomianymi mechanizmami kontroli zachowań (Kolańczyk), osobowością narcystyczną (Drat-Ruszczak), zjawiskiem zgromadzeń agoralnych, czyli nowym obliczem psychologii tłumu (Biela). Po przerwie obrady dotyczyły zagadnień z psychologii dziecka. Rozważano perspektywy badań w rodzinie XXI wieku (Plopa), mózgowo podłoże leworęczności (Grabowska), świadomość językową i komunikowanie się za pomocą pisma (Krasowicz-Kupis) oraz prawa uczniów z dysleksją w Europie (Bogdanowicz). Wszystkie wykłady stanowiły prawdziwą ucztę duchową, stanowiły okazję do refleksji na własnym życiu i rozwoju. Ze względu na dużą ich liczbę brakowało jednak czasu na dyskusje, które z konieczności przenosiły się w kuluary.

Oprócz wykładów odbywały się sympozja, a każde spotkanie trwające około 3 godzin zawierało prezentacje 6–7 naukowców z różnych ośrodków akademickich, a niektóre były nawet dwuczęściowe, kontynuowane przez dwa kolejne dni konferencji. W ramach sympozjów dyskutowano m.in. następujące zagadnienia z zakresu psychologii społecznej (deformacje w spostrzeganiu ludzi, społeczne rozumienie świata), rozwojowej (zagadnienia rodziny i rozwoju człowieka w XXI wieku), psychoonkologii (psychologiczne aspekty choroby nowotworowej), psychologii prenatalnej i neonatalnej (w ginekologii i położnictwie), psychosomatyki (między psychologią a medycyną), klinicznej dziecka (specyficzne trudności w uczeniu się), psychologii sądowej, politycznej, sportu.

Konferencja przebiegała w klimacie dyskusji, refleksji i wymiany myśli pomiędzy badaczami różnych działów psychologii i ośrodków badawczych. Nie zabrakło też sympatycznych akcentów. Po każdym wykładzie w imieniu organizatorów i słuchaczy wręczano prelegentowi upominek i kwiaty, dziękując za interesujące wystąpienie. Niektórzy profesorowie wykazywali zaskoczenie tak ogromnym zainteresowaniem poruszaną przez nich problematyką. Obrady uświetnił koncert muzyki poważnej w wykonaniu gdańskich muzyków O. Walickiego i C. Paciorka, po którym odbył się uroczysty bankiet, stwarzający kolejną sposobność do naukowej i towarzyskiej integracji. Konferencje zakończyła Przewodnicząca Komitetu Naukowego prof. M. Bogdanowicz oraz Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego dr hab. B. Pastwa-Wojciechowska. Wręczono także nagrody dla zwycięzców konkursu Młody Naukowiec Roku 2005, wśród których nie zabrakło studentów z UMCS. W godzinach wieczornych pomiędzy studentami i pracownikami naukowymi rozegrano mecz piłki nożnej. Niech jego obecność w programie konferencji będzie symbolicznym dowodem na wysoki poziom potrzeby samorealizacji psychologa badacza i praktyka oraz jego zdolności do wszechstronnego rozwoju.

Urszula Oszwa